

Bas

(4 juli 2011)

De laatste week van de zwangerschap ben ik wat stilgevallen, kan ik genieten van het rustig thuis zijn en uitkijken naar jouw komst. Ik word gesoigneerd, ik kom niets tekort. Je neemt veel plaats in mijn buik in. Ik ben fysiek beperkter. Het zwanger zijn mag van mij afgerond worden als jij er ook aan toe bent. Ik kijk alvast erg naar je komst uit.

En dan word ik wakker in de nacht van 3 op 4 juli, een zeurende pijn in mijn onderbuik. Ik val terug in slaap en om 4h word ik opnieuw wakker van het breken van de vliezen. Het echte startsein is gegeven, ook jij bent er klaar voor. De magische woorden "mijn vliezen zijn gebroken" maken Evert-Jan ineens goed wakker. Anders heeft jouw papa altijd even wat tijd nodig om uit een diepe slaap te komen, vandaag niet, hij kijkt er ook naar uit. Jou in zijn armen houden, dat is zijn grootste verlangen, jou kunnen zoenen, jou kunnen koesteren.

We gaan naar de badkamer want er stroomt vruchtwater uit je vruchtzak. Wat betekent dit voor jou? Wat ervaar jij? Weet je ergens onbewust dat dit zou gebeuren en dat het goed komt? Ik ben zo benieuwd naar je. Mijn verlangen je te zien wordt erg groot en zo realistisch. Vandaag ben je een heuse stap dichterbij. Ik kijk nu al uit naar de echte geboorte. En samen beginnen we aan het voorwerk, de weeën. We gaan terug naar bed. Zouden moeke en opa al iets gemerkt hebben? Het is nog heel stil op hun kamer. Ik ben er blij om, dit is een magisch moment met ons drie.

We bellen alvast je meter even op, ze mag nu niet naar Strassbourg vertrekken. We gaan dus terug naar bed, ik stel Evert-Jan gerust en hij valt in slaap, de weeën zijn begonnen. Dit is meer dan zeurende pijn in mijn onderbuik. Dit is pijn maar een pijn waar ik keer op keer naar uitkijk want het brengt ons dichterbij mekaar. Bas, we weten nog niet of jij een meisje of jongen zal zijn. Je blijft nog even "esjareltje" voor ons. Ik spreek je verlangend toe en samen gaan we aan de slag met dit voorwerk. Dit is ons moment, van ons twee. In bed blijven liggen is geen optie. Ik ga naar bad en laat Evert-Jan slapen, hij wordt wel wakker in de vroege ochtend. Ondertussen lig ik heerlijk in het warme water. De hele wereld slaapt en wij, wij kijken uit naar mekaar. Rond 7h wordt Evert-Jan wakker en komt kijken, hij is er helemaal klaar voor. We wachten nog een half uurtje en bellen vroedvrouw Delphine. Ons moeke is wakker, ze had niets gemerkt vannacht, je opa wel. Ook voor hen is het een speciale dag, zij worden weer grootouder en deze keer in het huis waar zij wonen. Je opa vertrekt naar Oelegem, ook daar is het een belangrijke dag. Ons moeke begint aan de kippensoep, heerlijk die geuren in het huis, haar handen ruiken naar groenten.

Ja, Bas, je hebt er een speciale dag uitgekozen. Wij worden in de watten gelegd. Ik doe mijn werk, Evert-Jan is mijn steun en toeverlaat en stilaan arriveert de hele ploeg. Saskia vertrekt woensdag op vakantie, ik ben zo blij dat ze jouw geboorte nog kan meemaken. Delphine arriveert tegen half tien. Je meter zal Delphine assisteren bij de geboorte. We zouden haar bellen als het bijna zover was maar plots staat ze voor de deur, thuis wachten was geen optie. Ze gaat boodschappen doen zodat er lekker eten is voor de ploeg wijze vrouwen en Evert-Jan. En ons moeke, die was er al, ze spreekt me zachtjes toe en fluistert je geruststellende woorden toe. Ik voel de spanning, de positieve spanning van deze hele ploeg. Maar ik ben gerust, deze mensen wou ik graag om me heen en ze zijn er.

Ik bedacht juist om uit bad te komen en naar beneden te gaan als Delphine aankomt. Ze luistert naar je hartje en ik blijf 2-3cm te hebben. Eerlijk! Dat is niet wat ik hoopte te horen maar het is zo. Nu ben ik zeker van mijn beslissing, ik kom uit bad en ga naar beneden. Daar wordt onze baarkamer in gereedheid gebracht. Het zwembadje vol warm water, een beetje te warm voor jou maar des te beter voor mij. De living baadt in het zonlicht, Delphine masseert mijn voeten, heerlijk. Ondertussen vang ik wat weeën op. Als dit het is, dan kan ik het. Dat denk ik van tijd tot tijd, niet wetende dat er nog felleren weeën nodig zijn. Misschien wel de hoop dat het niet feller gaat zijn en dat ik met de lach op mijn gezicht jou kan baren. Ik ga terug in bad. Delphine gaat met de ploeg naar buiten. Ze gaan een hapje eten. Evert-Jan en ik zijn weer samen. Het bad doet deugd en om half 1 blijf ik 4cm te hebben. Delphine voelt goed door en stelt vast dat je hoofdje er niet ideaal voor zit. Voor het eerst sluipt de gedachte aan opgeven door mijn hoofd. Ik spreek het niet uit maar Delphine heeft het gezien op mijn gezicht. Ze vraagt me uit bad te komen om jou te helpen je goed te leggen. Bas, nu begint het zwaardere werk. Uit bad, ik vind er niks aan. Ik verlies controle, ik wil het niet meer maar tegelijkertijd wil ik het zo graag. Ik wil jou zo graag in mijn armen. Dat geeft me moed om het elke keer weer te doen. Ik luister naar Delphine's magische woorden, ik ga naar de plek waar het pijn doet, zo ongelooflijk pijn. Het verscheurt me maar ik doe het. Evert-Jan aan mijn voeten, aan mijn zij. En Delphine houdt mijn handen vast en zegt het keer op keer, komaan Veerle. Of zo klinkt het toch. Ik doe het niet alleen, ik doe het voor ons samen met mijn dierbaarsten. Ik lig op de zetel, het gevecht valt weg. Ik ga mee op de trein van de weeën. Ik ben in een roes, ik ben echt weg van de wereld. De wijze vrouwen laten ons weer alleen, ze gaan buiten in de tuin. Het is een zonnige dag. Evert-Jan vertelt achteraf dat ik niet liet merken nog veel weeën te hebben. Maar ik heb weeën, alleen is het gevecht weg en ga ik er door. Neen, ik vang ze niet op, dat kan niet meer. Ik ga er door. Ik kreun en plots is het teveel. De gedachte aan opgeven komt weer terug, ik wil een epidurale. Of liever, dit wil ik niet meer, laat het stoppen. Evert-Jan laat mijn voeten en vertelt heel dicht bij me dat ik het kan, dat we het samen kunnen. En de volgende wee krijg ik persdrang. Ik ben weer helemaal wakker. Wat er gebeurt? Ik weet het niet, golven gaan door mijn lijf en ik herken niets meer. Weg is het vroedvrouw zijn. De volgende wee is ons moeke binnen en ziet en stilaan besef ik dat het persdrang is. Na deze wee weet ik één ding. Ik wil in bad. En dus trek ik gauw mijn broek uit en zit ik in bad. Delphine komt binnen en aanschouwt een wee. Ik weet niet in welk hoekske ik weg kan kruipen in dat bad maar ik zoek. Mijn god, wat doet dit pijn. En alleen maar omdat ik er zo van verschiet, de kracht giert door mijn lijf en ik verschiet. Ik probeer en voel je in mijn bekken dalen. Ik voel je zakken, ik voel je komen en toch denk ik telkens opnieuw weer dat het niet past, dat je er niet doorheen kan. Maar elke wee opnieuw zak je dieper, kom je dichterbij. Na veel keren en draaien vind ik mijn manier. Ik hou me vast aan mijn rug en bekken en zo kan ik je stilaan naar buiten duwen. BAS, JE KOMT ERAAN!

Ons moeke aan mijn hoofd, telkens opnieuw haar geruststellende stem. "Zus, je kan het, doe maar". Ik leg mijn voeten in de handen van Delphine en Evert-Jan. Het klopt, ik kan het maar toch voelt het alsof het niet past maar ik ga met de stroom mee. Je meter neemt foto's, de oerkracht zo zichtbaar. Saskia is stil verwonderd. En in deze kring word je geboren. Je hoofdje onder water. Delphine knipt de navelstreng door, hij zit te strak om je nekje en de volgende wee lig je op mijn buik. En dit moment, dit moment staat de klok stil op 13h49 en de wereld stopt met draaien, ik stop met ademen en jij begint. Het is zo magisch dat dit gewoon kan. Ik ben zo verbaasd. Zo overweldigd, ik kan het niet geloven en toch is het zo, JE BENT ER. Ik kan er niet van over. Hoe ik wist dat jij een jongen was? Ons moeke zei het en ik ben gaan voelen aan jou. Lieve Bas, dit is de schoonste dag van mijn leven. Ik heb je thuis gebaard, in mijn nest met alleen maar lieve mensen om me heen.

Ik ben weer helemaal bij. Ik hou je in het water maar dat is stilaan te koud voor je. Dus je papa heeft geluk, hij mag je reeds tegen zich aanhouden. Hij installeert zich op de zetel, de trotse papa. Jullie maken voor het eerst lijfelijk kennis met mekaar en daar genieten jullie zichtbaar van. De placenta wordt geboren en ik kom uit bad. Ik zet me naast jullie op de zetel en ik leg je aan mijn borst. Lieve Bas, ik besef niet dat dit het begin is van weer een fase van ons leven. Ik straal, meer stralen dan dit kan niet. Ik zit op een wolk, dat dit geluk ons overkomen is, ik kan er niet van over. Het is een dag vol magie geweest.